462 Uit die paradys verdrewe

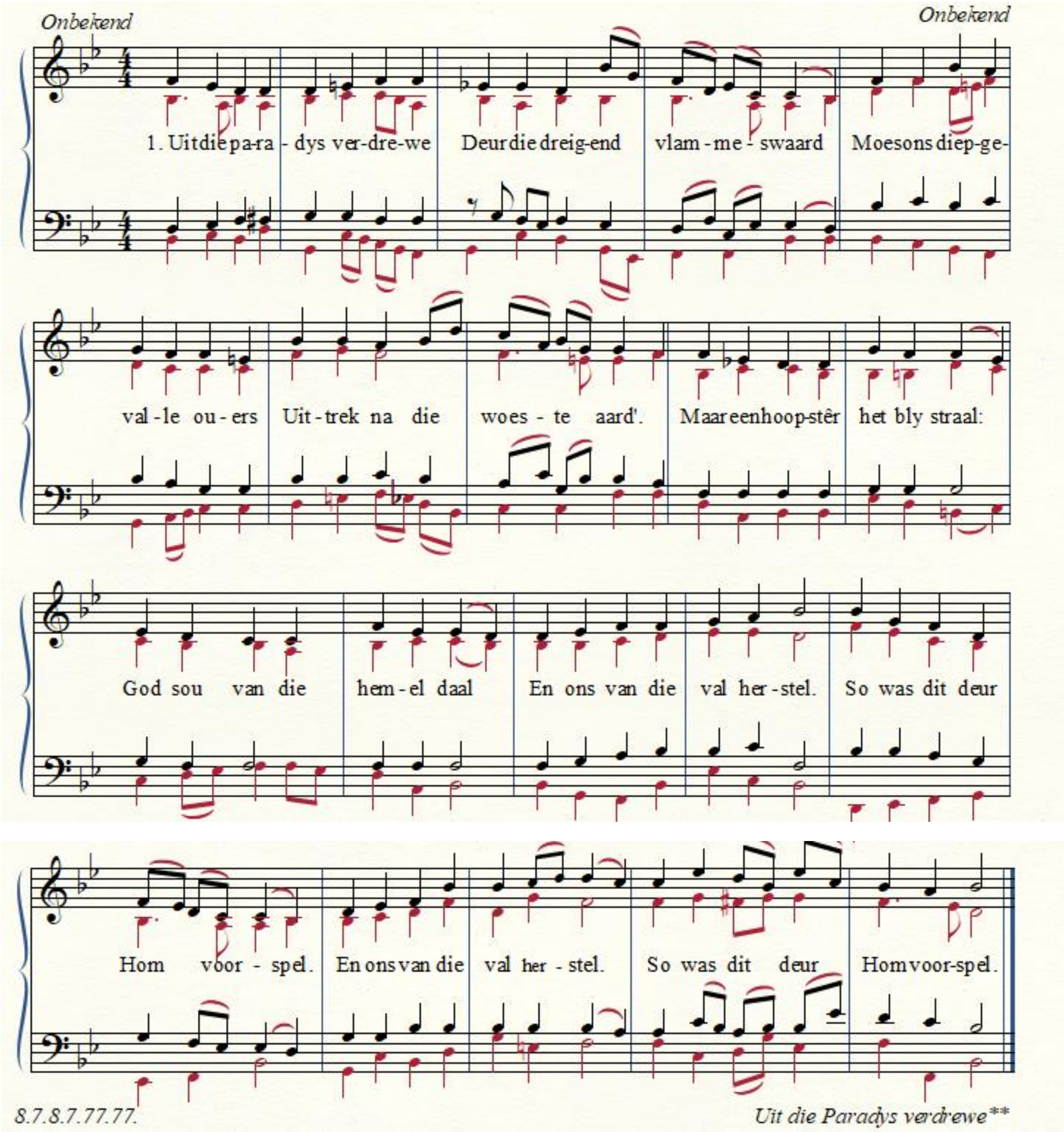

Toe die tyd van wag vervul was, het dit God, die Heer, behaag,
om sy bode af te vaardig na die suiwer, reine Maagd.
“Soos die Heer,” sê sy, “gebied.” En die Woord het van sy troon
in haar kuise skoot kom woon.

> Christus, lankal het op aarde glansryk ons u ster sien straal,
> nogtans is ons gees verduister en ons armes hou aan dwaal.
> Hoor tog, Heer, ons smeekgebede; gee ook ons die ware vrede,
> maak ons hart in hierdie tyd vir u nuwe Koms bereid.

Onbekend Onbekend